

ಕಾಲಚಕ್ರದ ಉರುಳಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಒಂಟಿಯಾದ ಕರುಳು

'ಯಾರು ಸಾಲ ಮಾಡಲ್ಲ ಅಪ್ಪಾ? ದೇಶಾನೇ ಮಾಡುತ್ತೆ...'

ಮಗ ಅತ್ತುತ್ತಾಹದಿಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಉತ್ತಾಹಕ್ಕೆ ಕಡ್ಡಿ ಹೆಚ್ಚಲು ಮನಸ್ಸಾಗಲಿಲ್ಲ ಶಿವರಾಮನಿಗೆ.

'ಏನೋ ನಿನ್ನ ಧೈರ್ಯ...' ಅಂದ ಅರೆಮನಸ್ಸಿನಿಂದ.

ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಅಂದರೆ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ. ಅಪ್ಪ ಹೆಚ್ಚೋ, ಮಗ ಹೆಚ್ಚೋ ಗೊತ್ತಾಗದ ವ್ಯವಹಾರ. ಅಪ್ಪ, ಮಕ್ಕಳಂತಹ ಸನಿಹದ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಡೆಯುವಂತಹುದು.

'ಬ್ಯಾಂಕಲ್ಲಿರೋ ಜಮೀನು ಮಾರಾಟದ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದು ಮನೇ ಮೇಲೆ ಹಾಕು...' ಅಂದ ಶಿವರಾಮ.

'ಬೇಡ ಅಪ್ಪಾ, ನಿಮ್ಮ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ.

ಅದನ್ನ ಮುಟ್ಟೋದು ಬೇಡ...' ಅಂದ ಪ್ರಸನ್ನ.

'ಇದೂ ಅಗತ್ಯಾನೇ ಅಲ್ಲೇನೋ? ಬೆಂಗಳೂರು ಪೇಟೆಲಿ ಸ್ವಂತ ಮನೆ ಅಂತ ಇದ್ದೆ ಎಷ್ಟೋ ಖರ್ಚು ಉಳಿತಾಯ...'

'ಹಾಗಂತ ನಿನ್ನ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕೋಕೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪಲ್ಲ'

ಶಿವರಾಮ ಮಧ್ಯಮ ಮಾರ್ಗ ಸೂಚಿಸಿದ, ನ್ಯಾಯೋಚಿತವಾಗಿ.

'ಈಗ ಬ್ಯಾಂಕಲ್ಲಿ ಸಾಲ ತಗಂಡ್ರೆ ಬಡ್ಡಿ ಕಟ್ಟಿಕೊ ತಾನೇ?'

'ಹೂಂ ಮತ್ತೆ'

'ಸುಮ್ಮಮ್ಮೆ ಬಡ್ಡಿಗೆ ಯಾಕೆ ದುಡ್ಡು ಚೆಲ್ಲೇಕು? ಜಮೀನು ಮಾರಾಟದ ದುಡ್ಡಲ್ಲಿ ಸಮಾ ಮೂರು ಪಾಲಾಗ್ಯೇಕಿತ್ತು, ಹೌದಾ, ಅಲ್ಲಾ?'

'ಏನೂ ಬೇಡಾಂತ ಅವನು ಕೈ ಬೀಸೋಂಡು ನಡೆದುಬಿಟ್ಟಲ್ಲ...' ಅಂದಳು ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಭಾರವಾದ ದನಿಯಲ್ಲಿ.

'ಈಗ ಸಮಾ ಎರಡು ಪಾಲು. ಅಂದ್ರೆ ನಿನ್ನ ದುಡ್ಡು ಇಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ. ನನ್ನ ದುಡ್ಡು ಇಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ'

..

'ನಿನ್ನ ಪಾಲೆಂದು ತಗೊಂಡ್ಡಿಡು. ನಿನ್ನ

ಮನೆಗೆ ಹಾಕು. ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಹತ್ತ ಇರೋ ದುಡ್ಡು ಸಾಕೇ ಸಾಕು. ತೀರಾ ಬೇಕೂಂತಾದ್ರೆ ನೀನು ಬಿಟ್ಟು ಹಾಕ್ತೀಯಾ?'

'ಛೇ ಛೇ'

'ನಮಗೆ ಹಿಂದಿದ್ದಷ್ಟು ಕಾಲ ಮುಂದಿಲ್ಲ. ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ ಅಂದ್ರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ವರ್ಷ ಬದುಕೀರ್ತಿವಿ?'

'ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು ಆಡ್ಬೇಡ ಅಪ್ಪ. ನಿಂಗೆ ಯಾವ ಮಹಾ ವಯಸ್ಸು?'

'ಯಾರ ಆಯುಷ್ಯ ಎಷ್ಟಿರುತ್ತೇಂತ ಚೊಟಿ ನೋಡೋಕೆ ಬರುತ್ತಾ? ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ ನೆಟ್ಟಗಿರ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡ್ಬಿಡೋದಪ್ಪಾ'

ಅರೆಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೂಂಗುಟ್ಟಿದ ಪ್ರಸನ್ನ.

ದುಡ್ಡಿನ ಅಗತ್ಯ ಅವನಿಗೆ ಇದೆ ಮತ್ತು ಅದು ತನ್ನ ಹಕ್ಕಿನ ದುಡ್ಡು ಎಂದು ಅಪ್ಪ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುವಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ತಪ್ಪು?

ಹೀಗೆ ಶಿವರಾಮ ಪಿತ್ತಾಜಿತ ಜಮೀನು ಮಾರಿದ ದುಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಮಗನ ಪಾಲಿನ ಹಣವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ನಿರಮೃಳವಾದ.

ಸ್ವಂತ ಮನೆ ಆಗಿ ಎರಡು ವರ್ಷ ಅನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸನ್ನನಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಯೋಗ ಕೂಡಿ ಬಂತು. ಶಿವರಾಮನಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯವಾಗಿ,

